

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по искането за отмяна на решение P8_TA(2017)0056 на Европейския парламент от 2 март 2017 г. за снемане на парламентарния илунитет на г-жа Marion Anne Perrine Le Pen.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Г-жа Le Pen понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Парламента.

⁽¹⁾ ОВ С 231, 17.7.2017 г.

Определение на Общия съд от 14 декември 2017 г. — Rogesa/Комисия

(Дело T-475/17) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Регламент (ЕО) № 1367/2006 — Документи, свързани със съоръжение, произвеждащо спес от гранули и агломерат — Мълчалив отказ за достъп — Изрично решение, прието преди подаването на жалбата — Искане за произнасяне по липсата на основание за постановяването на съдебно решение по същество — Правен интерес — Явна недопустимост)

(2018/С 052/44)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Дилинген, Германия) (представители: S. Altenschmidt и A. Sitzer, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представител: H. Krämer)

Предмет

Искане, направено на основание член 263 ДФЕС, и целящо главно отмяната на мълчаливия отказ на Комисията от 20 юни 2017 г., а при условията на евентуалност — на решението на Комисията от 11 юли 2017 г. за отказ да се предостави достъп до документ Ares (2017) 1684109 от 2 ноември 2009 г. и до документ Ares (2017) 1685639 от 29 ноември 2009 г.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустима.
- 2) Осъжда Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH и Европейската комисия да понесат направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 318, 25.9.2017 г.

Жалба, подадена на 22 ноември 2017 г. — Comprojecto-Projetos e Construções и др./ЕЦБ

(Дело T-768/17)

(2018/С 052/45)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподатели: Comprojecto-Projetos e Construções, Lda. (Лисабон, Португалия), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Лисабон), Julião Maria Gomes de Azevedo (Лисабон), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Лисабон) (представител: M. A. Ribeiro, advogado)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— Да отмени обжалваните актове, и по-специално:

- i) решението на ответника да откаже да предприеме действия,
- ii) решението на ответника да не образува процедура за установяване на нарушение,
- iii) решението на управителя на Banco de Portugal [португалската централна банка] и другите „служители“, които са се произнесли по исканията и претенциите, представени в периода 26.6.2013 г. и 22.4.2015 г.

— На същите основания жалбоподателите искат от Съда да се произнесе по начин, който позволява:

- на жалбоподателите да постигнат отмяна на решението на съда относно иска за обезщетение по реда на гражданското производство, предявен срещу BCP [Banco Comercial Português] и други оператори;
- на жалбоподателите да предявят регресен иск срещу португалската държава;
- да разгледа въпроса дали държавата членка/прокуратурата/PGR [главна прокуратура] основателно е отказала да встъпи в гражданското производство;
- да разгледа въпроса дали държавата членка/прокуратурата/PGR [главна прокуратура] основателно е отказала да съобщи случая на OLAF.
- В случай че СЕС приеме исканията на жалбоподателите за основателни, да осъди ЕЦБ на основание членове 268 ДФЕС и 340 ДФЕС да изплати сумата от 45 828 257,80 EUR, заедно със законната лихва за забава до действителното плащане, както и да заплати всички разноски и обезщетения, дължими след осъществяване на съответната намеса.
- Въпреки това, като се има предвид разпоредбата на член 280 ДФЕС и обстоятелството, че атовете „на Европейската централна банка, които налагат парично задължение за субекти, различни от държавите, имат изпълнителна сила“, както следва от член 299 ДФЕС, Съдът следва да разпоредби на ответника да изисква плащането на посочените суми от BCP.
- Като се има предвид, че националната централна банка е „административният орган, който е компетентен да разглежда жалби, или да започне съответната законова процедура“, както следва от разпоредбите на член 11, параграф 1, буква б) от Директива 2005/29/ЕО, от член 81, параграф 1 и член 83, параграф 1 от Директива 2007/64/ЕО, както и от член 96, параграф 1, буква б) — „Допълнителни санкции“ — от DL [Декрет-закон] № 317/2009, представителят на ответника следва да разпореди на BCP „незабавно“ да внесе горепосочените суми по сметките на жалбоподателите.
- Ответникът:
 - i) следва да инструктира представителя си, националната централна банка, да изиска от BCP да представи горепосочените елементи; ако по смисъла на разпоредбите на член 13, параграф 2 от Закона за устройството на Banco de Portugal кредитната институция не ги представи, Banco de Portugal трябва да задължи посочената институция „незабавно“ да внесе горепосочените суми по сметките на жалбоподателите;
 - ii) тъй като кредитната институция може да се окаже задължена „незабавно“ да обезщети жалбоподателите, следва да бъдат спазени разпоредбите на член 41, параграф 2, буква а), на член 47, втора алинея и член 49, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и в случая на Banco de Portugal и прокуратурата/PGR, с оглед на разпоредбите на член 3 от Регламент № 2532/98 на Съвета от 23 ноември 1998 година относно правомощията на Европейската централна банка да налага санкции, ЕЦБ трябва да реши „да образува процедура по установяване на нарушение“, като прикани BCP да предприеме действия по начин, че посочената кредитна институция да е длъжна да се произнесе и да не може да се въздържа от произнасяне;

- iii) макар че съгласно член 256, параграф 1 ДФЕС компетентността на Общия съд отпада, ако националната централна банка не признае, че е „изпълнила задължение, произтичащо от настоящия договор, тази банка се задължава да предприеме необходимите разпоредби за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз“ съгласно разпоредбата на член 271, буква г) ДФЕС, като въпросът трябва да бъде поставен пред Tribunal Supremo;
- въпреки че компетентността на Общия съд също отпада, ако Съдът приеме, че подадената от жалбоподателите жалба е основателна съгласно разпоредбата на член 264 ДФЕС, Общият съд следва да предложи на Tribunal Supremo да отмени решението на националната централна банка, решение, което е възприето от ответника и с оглед на разпоредбите на член 41, параграф 1, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз, на член 296, втора алинея ДФЕС и на член 11, параграф 3, буква в) от Директива 2005/29/ЕО да приеме мотивирано решение;
- жалбоподателите искат ответникът и Съдът да призват и поканят португалската държава/прокуратурата/PGR да предприемат действия и да се произнесат по действията на ВСР;
- ответникът да предаде случая на OLAF;
- съгласно член 194, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд жалбоподателите искат да им бъдат възстановени още на този етап съдебните разходи, които следва да бъдат надлежно изчислени.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат следните основания.

1. Нарушение на задължението за мотивиране, предвидено в член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз, член 296, втора алинея ДФЕС и член 11, параграф 3, буква в) от Директива 2005/29/ЕО ⁽¹⁾.
2. Независимо от „взломната“ кражба в трезора, ВСР е знаела или е била длъжна да знае, че става въпрос за използване на финансовата система за цели, свързани с изпирането на капитали и следователно кредитната институция е знаела, че става въпрос за измама или избягване на данъчно облагане, допринасящо за загубата на бюджетни приходи на Съюза. Тези действия са „противоправни и увреждат финансовите интереси на Съюза“ и попадат в обхвата на понятието „императивни причини от общ интерес“, които „представляват законна цел, която може да обоснове пречките пред свободното предоставяне на услуги“.
3. Независимо от начина, по който сума от над един милион евро е открадната в каса, са увредени „финансовите интереси на Съюза“, и по-специално приходите, на които се опира „бюджетът на Европейския съюз“, както и [приходите], които се покрива[т] от бюджета на институциите, органите, агенциите и службите и бюджетите, управлявани и контролирани от тях; следователно става въпрос и за действия, които представляват „нередност“ поради „нарушение на разпоредба на общностното право, произтичащо от действие или бездействие на стопански субект, което има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Общностите или на бюджетите, управлявани от тях, или посредством намаляването или загубата на приходи, произтичащи от собствени ресурси, които се събират направо от името на Общностите или посредством извършването на неоправдан разход“.
4. Когато кредитна институция, държава членка/национална централна банка, Европейската централна банка или държава членка/прокуратура/PGR узнаят за такъв вид нарушения и практики и допуснат те да не бъдат преследвани, те насърчават неспазването на разпоредбите на член 210, параграфи 5 и 6 ДФЕС и на член 325, параграфи 1, 2 и 3 ДФЕС, както и приемят, че въпросната кредитна институция извършва действия, представляващи „нередност“ поради нарушение на разпоредбите на член 1, параграф 2 от Регламент № 2988/95 ⁽²⁾.
5. Като е приел акта, с който е отхвърлил искането за предприемане на действия, ответникът, наред с другото, е намерил начин да:
 - (i) не съобщи случая на OLAF;
 - (ii) не образува „процедура за установяване на нарушение“ срещу кредитната институция ВСР;
 - (iii) да прехвърли случая за решаване от гражданския съд, сезиран от 1 февруари 2010 г. с иск за обезщетение срещу ВСР и други оператори;
 - (iv) не осъди окончателно представителя си, Banco de Portugal, в административното производство, образувано на 27 октомври 2015 г., понастоящем висящо пред Tribunal Administrativo e Fiscal de Sintra, който все още не се е произнесъл с решение.

6. Нарушение на задължението за безпристрастност, злоупотреба с власт и съществено процесуално нарушение от стана на представителя на ответника, Banco de Portugal.

- (¹) Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно неприятели търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за неприятели търговски практики“) (ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).
- (²) Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166).

Жалба, подадена на 29 ноември 2017 г. — US/ЕЦБ

(Дело T-780/17)

(2018/C 052/46)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: US (представители: L. Levi и A. Blot, адвокати)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— Да обяви настоящата жалба за допустима и основателна;

и вследствие на това:

- Да отмени доклада за оценка за 2016 (обхващащ периода от 1 септември 2015 г. до 1 септември 2016 г.) и решението от 15 декември 2016 г. относно Annual salary and bonus review („ASBR“) за 2016 г., съобщени на жалбоподателя съответно на 30 ноември 2016 г. и 9 януари 2017 г.;
- Да отмени решението на ЕЦБ от 3 май 2017 г., с което се отхвърлят жалбите на жалбоподателя, подадени по административен ред на 15 февруари 2017 г. и 9 март 2017 г.;
- Да отмени решението на ЕЦБ от 12 септември 2017 г., съобщено на жалбоподателя на 19 септември 2017 г., с което се отхвърля жалбата по административен ред, подадена 7 юли 2017 г.;
- Да присъди обезщетение за претърпените вреди;
- Да осъди ответника да заплати изцяло съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания във връзка с искането за отмяна на доклада за оценка за 2016 г.

1. Първото основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране, доколкото докладът за оценка на жалбоподателя се ограничава с общи, повтарящи се и циркулярни критики.
2. Второто основание е изведено от явни грешки в преценката, които опорочавали спорния доклад.
3. Третото основание е изведено от злоупотреба с власт, претърпян от жалбоподателя тормоз, както и от нарушение на задължението за грижа и на принципа за добра администрация.
4. Четвъртото основание е изведено от процесуално нарушение, допуснато от ответника при съставяне на спорния доклад.